

настояще-то и не мисли за бжджще-то; всичко ѝ се прѣд-става хубаво, като триандафилово цвѣте, а не забѣлѣзва бодли-тѣ, които се криятъ подъ цвѣтове-тѣ. Да се сдоби-ешъ съ тѣзи, която обичашъ, да бждешъ щастливъ въ ней-ни-тѣ обятия, това е единственното желание, едничка-та мисль на залюбени-тѣ; тѣ си въображаватъ, че любовь-та заключава всичко, че безъ нея нѣма ни наслаждение, ни добродетина. По този начинъ тѣ се отричатъ отъ роди-тели, роднини, отъ приятели, слава и богатство заради о-божаемый си прѣдмѣтъ. Нъ щомъ като я има вече и лю-бовний пламъкъ се успокои, призма-та на иллюзии-тѣ се разбива, разсждѣкъ-тѣ зема своитѣ права и тогава, колко млади ежпрузи бихж отдали всичко, що иматъ, само да си повърнатъ първи-тѣ чувства, що сж имали прѣди сама-та свадба.

За доказателство-то на промѣна-та на вкусъ-тѣ, при-вързанность-та, по нѣкога на характеръ-тѣ слѣдъ свадба-та, ще приведемъ слѣдующий анекдотъ :

Единъ живописецъ рисувалъ картина-та на Гименея *), която била поржчена отъ единъ страстенъ любовникъ, що се готвилъ на скоро да се ожени за любима-та си. — Азъ искамъ, казвалъ той, щото Гименей да бжде по-хубавецъ отъ Адониса **) и да държи въ ржка-та си свѣтилникъ по-свѣтълъ отъ свѣтилникъ-тѣ на любовь-та. Употрѣбите всич-ки-тѣ усилия на въображение-то си и азъ ще запламя за ваше-то произведение споредъ красота-та на сюжетъ-тѣ, (прѣдмѣтъ). Художникъ-тѣ, като знаялъ щедрость-та на влюбенний-тѣ, употребилъ всичкото си искусство за удо-влетворение-то му и въ день-тѣ срѣщу свадба-та занелъ довършенна-та картина :

Младоженикъ-тѣ намѣрилъ, че фигура-та на Гименея

*) Богъ на бракъ-тѣ въ древни-тѣ народи, а сега подъ това име се разумѣва бракъ-тѣ.

**) Полубогъ, любимецъ на Венера.